

amb la seva butlla donada a Barcelona, al 22 d'abril de 1410 ⁴.

No sabem fins quan durà aquesta bona obra pels *malalts de Sant Jaume*. És de creure que funcionaria fins que aquell trist morbo s'acabés totalment o suficientment.

ALBERGUERIA

L'HOSPITAL PER A SACERDOTS MALALTS

La Seu de Vich havia tingut, com antigament tenien totes les catedrals, un alberg especial per acollir els malalts, clergues principalment; mantenint-lo de les seves pròpies rendes. Se'n deia l'*Hospitaleria*, l'*Infermeria*, i, més correntment, l'*Albergueria*. Tenien cura dels malalts un prebendat designat expressament per aquest càrrec amb el nom d'*Hospitaler* o *Alberguer*. Tindria la seva casa en el tros que resta d'un carrer vell avui deshabitat, que les parets de la Seu el tapen i encara se'n diu el carrer de l'Albergueria.

Del començ d'aquesta institució no en tenim notícia. Però sabem que l'any 1133 el bisbe Gaudfred encomanava la seva administració a l'Abat del Monestir de l'Estany, amb l'antuència de tot el Cabilde "...para que la Casa Hospital de los pobres que es en Vique, permanezca bajo las órdenes y régimen del Abad Prior de la ya nombrada Iglesia del Estany, para recreación y beneficencia de los enfermos; y también para que el mismo Abad Prior, con el parecer de nuestro Capitulo, lo establezca y disponga" ⁵.

En 1252, *Idus mars* (dia 15). Per una sentència, es determinen les obligacions dels *Porcioners* de la Catedral, un dels quals era l'Alberguer. Se li ordena que posi llits a l'Albergueria com hi havia abans, on puguin jauri els pobres i malalts; hi una recta distribució de les almoines, porcions, i altres béns, que anyalment percep l'Albergueria.

Ho diu així una escriptura de la qual en transcrivim la continuació en el seu mateix text llatí:

Pronunciamus decernimus et ordinamus quod P. de ferigola Rector albergerie in choro sei Petri assidue interceit... elemosinam distribuat pauperibus, pauperes in hospitali illius albergerie recipiat, ad quorum recreacio-

nem vel necessitatem ibidem lectos ubi jaceant possi precipimus sicut olim fuerunt. Quibus pauperibus et infirmis de predictis porcionibus et aliis etiam que ipsa albergeria ubique annuatim percipit... juxta facultates ipsius provideat ⁶.

L'any 1390 fou ordenat pel bisbe Ferran Pérez i Calvillo que els pobres malalts se'ls donessin vuit diners; i que si a l'Hospici no hi hagués malalts es donessin a altres pobres.

Al mateix any un Capítol General de Canonges presidits pel Bisbe, manà això que segueix:

Statuimus et ordinamus quod albergerius nostre ecclesie ad quam regimen hospitalis albergerie noscitur expectare pro recollendis pauperibus quinque lector raptis decentibus ornatos facere habeat et tenere et in illis dictos pauperes absque fraude recipere si divinam ultionem voluerit evitare qui quidam quinque lecti post cessum vel decessum dicti albergerii hospitali predicto remaneant sic ornati ⁷.

Més tard, havent canviat les circumstàncies, el Bisbe Gil, que fundà el Seminari, traspasà a ell les rendes de l'Albergueria (segle XVII). Però en morir aquest Prelat, tornaren a la seva antiga administració, sempre a benefici de capellans; i tenint-ne cura un dels tres *raioners* de la Catedral, càrrec el qual s'extingí amb la publicació del *Concordat*.

L'HOSPITAL DELS PELEGRINS O DE SANT BARTOMEU O D'EN CLOQUER

A la baixada del pont que va al carrer de Sant Francesc, hi hagué per molt temps l'*Hospital dels Pelegrins*; així anomenat perquè a més d'acollir tota llei de malalts de la ciutat, que llavors no comptava amb cap altre alberg general, hi eren assistits els romeus o pelegrins de Terra Santa, que en el seu temps eren nombrosos i molts dels quals emmalaltien en aquell penitencial viatge.

Avui no en resta ni rastre d'aquest edifici, ni en tenim gaires dades del seu funcionament. El nom que tenia de primer antuvi era del benemèrit patrici Arnau de Cloquer, ja que a la caritativa liberalitat d'ell, es degué la seva fundació, en novembre de 1217, segons la notable escriptura que guarda l'Arxiu Episcopal de Vich, i que ací en transcrivim una part:

⁴ Salarich, pare; *Historia de Vich*.

⁵ Salarich, pare.

⁶ Arxiu Capitular.

⁷ Arxiu Capitular.